

Į Pasaulio lietuvių sporto žaidynes šiemet atvyksta rekordiškai daug Kanados lietuvių

Į Pasaulio lietuvių sporto žaidynes šiemet po ilgos pertraukos atvyksta gausus būrys Kanados lietuvių sportininkų. Nuo 2009 m., kai IX žaidynėse Vilniuje dalyvavo daugiau negu 100 sportininkų, paskui 2013 metų ir vėlesnėse žaidynėse jų mažėjo ir dalyvaudavo vos po kelis, šiemet Palangoje varžysis daugiau negu 50 Kanados lietuvių. Žaidynių organizatoriai sako, kad toks lietuvių sportininkų subūrimas - didelis Toronte gyvenančios Onutės Stanevičius-Mills nuopelnas. Į Lietuvą kartu su dukra Daiva, dalyvaujančia jaunimo krepšinio 3x3 komandoje, atvyksta ir Onutė Stanevičius-Mills. Ji yra Kanados lietuvių bendruomenės pirmininkė švietimo reikalams, Toronto sporto klubo „Aušra“ valdybos narė, buvusi sporto reikalų vicepirmininkė, Lietuvos pajūrio kraštui puikiai pažįstama ir kaip Klaipėdos onkologijos centrą remiančio „Vilties bėgimo“ Toronte ambasadorė. Sportas ir aktyvi veikla energingą torontietę lydi nuo mažumės.

ŠMSM pranešimas spaudai

Esate antros kartos Kanados lietuvė. Kuo šiuo metu užsiimate, ar seniai dalyvaujate Kanados lietuvių bendruomenės veikloje, kokia Jūsų pagrindinė veiklos sritis bendruomenėje? Ir kaip Jūsų gyvenime atsirado sportas?

Taip, esu Kanados lietuvė. Mano mama Kanadoje dirbo anglų ir lotynų kalbos mokytoja, o tėtis - inžinieriumi. Jie patys kalbėdavosi angliškai, tik kai aš gimiau,

su manim pradėjo kalbėti lietuviškai. Po to nusprendė kalbėti lietuviškai ir vienas su kitu, nors tėtis lietuviškai rašydavo sunkokai. Mamos ir tėčio paskatinti, kartu su broliu Matu lietuviškumą palaikėme ir stiprinome Hamiltono Aušros Vartų parapijoje, Vyskupo Valančiaus mokykloje, „Gyvataro“ šokių grupėje, „Aukuro“ teatre, skautų, ateitininkų ir sporto klube. O vasarą lankėme lietuviškas stovyklas. Mokykloje taip pat užtekdavo laiko dalyvauti visose sporto komandose. Kol aštuonerius metus studijavau, dar savanoriauau kaip Kanados lietuvių jaunimo pirmininkė.

Universitete baigiau matematikos ir kineziologijos studijas, tapau mokytoja. Dvidešimt penkerius metus gimnazijoje dirbau fizinio lavinimo ir sveikatingumo mokytoja, o šiais metais pradėjau mokyti gimnazistus, turinčius įvairių negalių. Pasvarstau, jau laikas man būtų į pensiją, bet dar truputį... Su anglu vyru Jonu auginame dvi lietuvaiteles – Audrą ir Daivą, kurios irgi dalyvauja lietuvių bendruomenės veiklose.

Antrus metus savanoriauju Kanados lietuvių bendruomenėje, esu atsakinga už švietimą. O šeštadieniais kinestetiniu būdu mokau tikybos Toronto Maironio mokykloje. Na, ir 35 metus savanoriauju Toronto „Aušros“ sporto klube: 5 metus treniravau vaikus, 20 metų vadovavau moterų krepšinio komandai ir dabar 10 metų esu valdybos narė. O per kovidą pandemiją dar įsteigėme ir Kanados prelado Edžio Putrimo ateitininkų kuopą.

Sportas mūsų šeimoje buvo visada svarbus. Mama žaidė krepšinį Toronto universiteto rinktinėje, tėtis – kanadietišką futbolą Windsoro universitete. Tėveliai ir mus su broliu „stūmė“ į sportą.

Palaikote intensyviai ir šiltai ryšius su Lietuva, esate Toronto Prisikėlimo parapijos „Vilties bėgimas“ iniciatorė ir ambasadorė, padedate Klaipėdos onkologijos centrui.

Brolis pranciškonas Juozapas Marija iš Lietuvos prieš 13 metų pakvietė mane organizuoti „Vilties bėgimą“ Toronto Prisikėlimo parapijoje. Surinkau stiprią komandą ir ėmiausi organizacinių reikalų. Nebuvo sunku, nes visi prisidėjo labai energingai. Per „Vilties bėgimą“ surinktomis aukomis prisidėjome prie Klaipėdos onkologijos centro išlaikymo, bet šitas sutelktas mūsų darbas ir pajausta stiprybė naujam gyvenimui prikėlė ir lietuvišką sportinę veiklą Toronte. Kartais jaučiu, kad savanorystė visgi yra savanaudiška – viduje sukelia tokį pasitenkinimą, kad gali

padaryti kitam ką nors gero.

Esate ir Toronto sporto klubo „Aušra“ valdybos narė, buvusi vicepirmininkė sporto reikalais. Jūsų pastangomis klubas buvo prikeltas antram gyvenimui. Ar daug žmonių lanko klubą? Kokiomis sporto šakomis jie gali užsiimti? Visi į Palangą atvykstantys sportininkai taip pat yra klubo nariai?

Toronto sporto klubo „Aušra“ duris pranciškonai atvėrė 1955 metais Vasario 16-ąją. Šis klubas – tai Prisikėlimo parapijos dalis, suteikianti lietuvių kilmės torontiečiams galimybę sportuoti, puoselėti lietuviškas tradicijas, palaikyti bendruomeniškumą. Daugelis „aušriečių“ vėliau tęsė savo sportinę karjerą, o kai kurie netgi žaidė profesionaliuose NBA ir Europos krepšinio klubuose, kiti tapo treneriais, teisėjais, profesionaliais aukšto lygio sportininkais, užėmė įvairias vadovaujančias pareigas.

Klube galima žaisti krepšinį, stalo tenisą, tinklinį. Treniruotės vyksta kiekvieną savaitę. Klubas atviras tiek pradedantiems sportuoti žmonėms, tiek pažengusiems sportininkams. „Aušra“ taip pat priimtų ir naujas sporto šakas ir visuomet mielai laukia naujų narių.

Šiais metais klubą lanko 150 žmonių, užsiregistravusių krepšinio, tinklinio, stalo teniso ir lauko teniso šakų treniruotėms. Jauniausiam klubo nariui 3 metukai ir, jeigu neklustu, vyriausiam – beveik 80.

Ne, ne visi atvykstantys į Lietuvą yra klubo „Aušros“ nariai, į Palangą jų atvyks tik 20. Bet atvyks juos palaikantieji, draugai, pažįstami.

2009 m. Pasaulio lietuvių IX žaidynėse Vilniuje dalyvavo 100 Kanados lietuvių, paskui jų smarkiai sumažėjo iki kelių žmonių, ir štai staigmena – šiemet į Palangą atvyksta apie 50 Kanados lietuvių. Organizatoriai vieningai sako: tai Jūsų nuopelnas. Kaip Jums pavyko suburti tiek sportininkų? Įkalbinėjote? Darėte interaktyvius žaidynių pristatymus?

Galiu išduoti paslaptį: jau nuo praėjusios sporto šventės Druskininkuose visa mūsų Toronto „Aušros“ sporto klubo valdyba nuolat kalbėdavo apie artėjančias Pasaulio lietuvių sporto žaidynes. Su visais visada. Raginame: per metinius susirinkimus, internete, telefonu, per treniruotes, per balius, šventas Mišias, susirinkimuose, mokyklose... Žinau, kad padėjo ir tai, jog Pasaulio lietuvių

bendruomenės vicepirmininkas Laurynas Misevičius atsakė į visus mūsų klausimus – greitai, išsamiai, maloniai. Jisai mums padėjo net suorganizuoti nakvynę viešbutyje, kad būtumėme visi kartu, pavadinome „Kanados kaimeliu“...

Ir dabar iki paskutinės minutės gauname prašymų registruotis į žaidynes. Tai manau, kad kitoje šventėje dalyvaus 100 dalyvių, kaip kad buvo 2009 metais.

Gal bendrais bruožais pristatytumėte atvykstančiuosius. Ar tiesa, kad tai bus 5-oji lietuvių, gimusių Kanadoje, karta? Kokiose rungtyse jie dalyvaus? Galbūt atvyksta itin stiprių kurios nors rungties sportininkų, ryškių žvaigždžių?

Kanados sportininkų komandoje yra pirmos, antros ir trečios kartos lietuvių. Tai tikrai nuostabu, kad jauniausi jau kelintos kartos lietuviai dalyvauja vaikų krepšinio ir vyrų krepšinio, tinklinio, lauko teniso komandose. Oi, manau, kad žvaigždžių daug – galiu lažintis, kad Kanada laimės aukso medalį biliardo, plaukimo, stalo teniso ir tinklinio rungtyse.

Labai miela girdėti Kanados sportininkų planus: kai kurie keliaus po Lietuvos miestus ir vietoves, kai kurie lankysis Seime, kiti stovyklaus, aplankys gimines, net dalyvaus vestuvėse. Kiti susikonscentravę tik į žaidynes. Maždaug dvidešimčiai kanadiečių tai bus pirmas apsilankymas Lietuvoje.

Jūsų manymu, ar sportas padeda sutelkti ir sustiprinti žmonių ryšius? Nes čia visgi svarbu ir konkurencija, asmeniniai pasiekimai.

Be abejonės, sportas suvienija. Ypač dabar, kai pasaulis traukiasi, mažėja. Kai kurie keliauja laimėti. Kai kurie – tiktai dalyvauti sporto šventėje kaip viena tauta, jausdami tą pačią laisvę širdyje.

Trumpas Jūsų palinkėjimas Kanados lietuviams, dalyvausiantiems žaidynėse, ir visiems sportininkams, kurie šiemet kaip niekada gausiai dalyvaus renginyje.

Toronto „Aušros“ sporto klubo vardu linkiu visiems Kanados sportininkams nešti Kanados klevo lapą kaip laisvės, stiprybės ir taikos simbolį. To norime Lietuvai, Ukrainai, visam pasauliui – ne tik laisvės, stiprybės ir taikos, bet ir meilės. Slava Ukraini.